

OKRESNÁ PROKURATÚRA PEZINOK
Šenkvickej cesty 5, 902 01 Pezinok

Číslo: 3 Pv 289/12/1107-38
EEČ: 2-14-118-2016

Pezinok 19.12.2016

U Z N E S E N I E

Trestná vec: obv. **XXXXX**

Trestný čin: zločin: krádež podľa § 212 odsek 1, odsek 4 písmeno b Trestného zákona
prečin: porušovanie domovej slobody podľa § 194 odsek 1 Trestného zákona

Rozhodol: prokurátorka Okresnej prokuratúry Pezinok

Podľa § 215 odsek 1 písmeno c Trestného poriadku **zastavujem** trestné stíhanie obvineného:

XXXXX

dátum narodenia: XXXXX

miesto narodenia: XXXXX

trvalé bydlisko: XXXXX XXXXX XXXXX, XXXXX

väzba: nie

ktorý je trestne stíhaný pre trestný čin:

- zločin: krádež podľa § 212 odsek 1, odsek 4 písmeno b Trestného zákona
štádium: dokonaný trestný čin
forma trestnej súčinnosti: jeden páchatel' vo veci
- prečin: porušovanie domovej slobody podľa § 194 odsek 1 Trestného zákona
štádium: dokonaný trestný čin
forma trestnej súčinnosti: jeden páchatel' vo veci

na tom skutkovom základe, že:

1.dňa 22.04.2016 vznesené obvinenie podľa § 206 odsek 1 Trestného zákona uznesením vyšetrovateľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Pezinku, Odboru kriminálnej polície pod číslom vyšetrovacieho spisu: XXXXX pre prečin krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno a), odsek 3 písmeno b) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že dňa 13.05.2012 od 23.00 h do dňa 14.05.2012 do 04.00 h v obci XXXXX na ulici Pri Kockách číslo 22 vnikol do rodinného domu tak, že nezisteným predmetom vytvoril zvonku na plastových balkónových dverách pri kľučke 4 ks otvorov, tieto dvere však neotvoril, prišiel k plastovému oknu na hosťovskej izbe, kde nezisteným predmetom zvonku pri kľučke 1 ks otvoru, okno presne nezisteným spôsobom otvoril, vnikol dnu do obývacieho traktu domu, odkiaľ z

kuchynskej linky odcudzil finančnú hotovosť 300,- Eur, následne zo skrinky na šperky v kuchynskej linke odcudzil 1 ks prívesok v tvare srdca s bielymi kaminkami, biela bižutéria zn. XXXXX v hodnote 100,- Eur, 1 ks otvárací prívesok oválneho tvaru s fotografiou osoby poškodeného vo vnútri, biely kov zn. XXXXX v hodnote 80,- Eur, 1 ks dámsky prsteň zo striebra s veľkým bielym kameňom zn. Swarovski v hodnote 100,- Eur, 1 ks dámsky prsteň zo striebra s bielymi kameňmi zn. Swarovski v hodnote 100,- Eur a 1 ks dámske náušnice strieborné s bielym kameňom zn. Swarovski v hodnote 100,- Eur, čím spôsobil XXXXX, nar. XXXXX trvalé bydlisko XXXXX ulica XXXXX škodu krádežou vo výške 780,- Eur.

2. dňa 22.04.2016 vznesené obvinenie podľa § 206 odsek 1 Trestného zákona uznesením vyšetrovateľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Pezinku, Odboru kriminálnej polície pod číslom vyšetrovacieho spisu: XXXXX pre prečin krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že dňa 28.02.2012 v čase od 24.00 h do dňa 29.02.2012 do 03.00 h v obci XXXXX na ulici Raková číslo 34 vnikol na oplotený pozemok rodinného domu následne v zadnej časti rodinného domu rozvrtal rám na uzatvorených presklených dverách v drevenom ráme, ktoré otvoril a z priestorov rodinného domu vzal finančnú hotovosť v celkovej výške 3.850,- Eur, 1 kus dámsky zelený oválny prsteň so zlatým okrajom, 1 kus pánsky snubný prsteň zo červeného zlata o šírke 5 mm, 1 pár dámskych náušnic zo žltého zlata s bielymi kamienkami s klipsovým uzáverom zo žltého zlata, 1 kus dámsky náramok zo žltého zlata s kamienkami do tvaru X o dĺžke 17 cm spolu v hodnote cca 850,- Eur, čím tak poškodeným XXXXX a XXXXX, trvalé bydlisko XXXXX XXXXX spôsobil škodu krádežou vo výške 4.700,- Eur

lebo je nepochybné, že skutok nespáchal obvinený.

Odôvodnenie:

Vyšetrovateľ Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Pezinku, Odboru kriminálnej polície pod číslom vyšetrovacieho spisu: XXXXX uznesením zo dňa 13.03.2012 začal trestné stíhanie podľa § 199 odsek 1 Trestného poriadku a dňa 22.04.2016 vzniesol obvinenie podľa § 206 odsek 1 Trestného zákona Piotrovi Jarosiňskému pre prečin krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno a), odsek 3 písmeno b) Trestného zákona v súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1 Trestného zákona na skutkovom základe uvedenom vo výrokovej časti tohto uznesenia v časti označenej číslom 1 .

Vyšetrovateľ Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Pezinku, Odboru kriminálnej polície pod číslom vyšetrovacieho spisu: XXXXX uznesením zo dňa 14.05.2012 začal trestné stíhanie podľa § 199 odsek 1 Trestného poriadku a dňa 22.04.2016 vzniesol obvinenie podľa § 206 odsek 1 Trestného zákona Piotrovi Jarosiňskému pre prečin krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno a), odsek 3 písmeno b) Trestného zákona v súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1 Trestného zákona na skutkovom základe uvedenom vo výrokovej časti tohto uznesenia v časti označenej číslom 2 .

Z dôvodu účelnosti konania boli obe trestné konania uznesením vyšetrovateľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Pezinku, Odboru

kriminálnej polície pod číslom zo dňa 23.04.2014 spojené na spoločné konanie uznesením podľa 21 odsek 3 Trestného poriadku. Spoločné konania bude vedené pod číslom spisu XXXXX na Okresnom riaditeľstve Policajného zboru v Pezinku, Odbore kriminálnej polície.

Vyšetrovateľ Policajného zboru predložil prokurátorovi spis s návrhom na konečné opatrenie.

S poukazom na nižšie citované stanovisko trestnoprávneho kolégia NS SR 116/2012 z 12. decembra 2011 a pokyn Generálneho prokurátora SR zo dňa 30.05.2016 sp. zn IV/1 Spr 8/16/1000 – 23, podľa ktorých nemožno popísaný trestný čin kvalifikovať podľa § 212 ods. 2 písm. a) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1 Trestného zákona bolo potrebné upraviť právnu kvalifikáciu, o ktorej bol obvinený vyrozumený dňa 26.10.2016

Stanovisko trestnoprávneho kolégia NS SR 116/2012 z 12. decembra 2011, (sp. zn. Tpj 78/2011):

„I. Ustanovenie § 38 ods. 1 Tr. zák. treba vykladať tak, že prikazuje prednostnú kvalifikáciu určitej okolnosti ako zákonného znaku trestného činu. Ak je konkrétna okolnosť okolnosťou podmieňujúcou použitie vyššej trestnej sadzby, vytvára kvalifikovanú skutkovú podstatu so základnou skutkovou podstatou, ktorá túto okolnosť neobsahuje, napriek tomu, že je aj zákonným znakom uvedeným v inej základnej skutkovej podstate trestného činu, ak kvalifikovaná skutková podstata pokrýva väčší počet zákonných znakov trestného činu. To platí aj vtedy, ak jedno ustanovenie osobitnej časti Trestného zákona obsahuje dve (alebo viac) samostatných základných skutkových podstát trestného činu.

II. Ak si páchatel' prisvojí cudziu vec tým, že sa jej zmocní, spôsobí tak malú škodu a spácha čin vlámaním, naplní zákonné znaky zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b/ Tr. zák., pri použití § 138 písm. e/ Tr. zák. Takéto posúdenie činu jeho podradením pod kvalifikovanú skutkovú podstatu je v pomere špeciality ku kvalifikácii skutku podľa § 212 ods. 2 písm. a/ Tr. zák., ktorá sa použije len vtedy, ak páchatel' krádežou vlámaním nespôsobí ani malú škodu (§ 125 ods. 1 Tr. zák.).

III. Ak je jednočinný súbeh dvoch alebo viacerých trestných činov podľa znakov ich základných skutkových podstát možný, avšak tá istá okolnosť podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby duplicitne, bude táto okolnosť v rámci súbežnej kvalifikácie činu použitá ako okolnosť, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby len pri aplikácii toho ustanovenia osobitnej časti Trestného zákona, ktorého kvalifikovanej skutkovej podstate zodpovedá vyššia trestná sadzba oproti inej konkurujúcej sadzbe, resp. ustanoveniu. Keďže ide o ten istý čin (skutok) a tú istú skutkovú okolnosť, výška trestnej sadzby bude určujúcim kritériom vzťahu špeciality, ktorý determinuje výber právnej kvalifikácie trestného činu.

K právnej vete I. citovaného stanoviska je potrebné dodať, že ak je počet zákonných znakov oboch konkurujúcich si kvalifikácií rovnaký, resp. jedna z nich nie je rozvinutejšia (ako špecifická), determinantom vzťahu špeciality pre použitie dotknutej okolnosti (ako zákonného znaku – teda znaku základnej skutkovej podstaty, alternatívne ako okolnosti, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby) bude, rovnako ako v prípade právnej vety III., prísnejšia trestná sadzba (jej vyššia horná hranica).

Z ustanovenia § 8 Tr. zák. vyplýva, že každý skutok má byť posúdený podľa všetkých

ustanovení osobitnej časti Trestného zákona, pod ktoré možno skutok podradiť. Výnimky z tejto zásady sú prípustné v prípadoch, keď jednočinne sa zbiehajúce trestné činy sú navzájom v pomere subsidiarity a špeciality. O taký prípad však v predmetnej veci nejde, lebo ustanovenie § 194 Tr. zák. o porušovaní domovej slobody a ustanovenie § 212 Tr. zák. o krádeži chránia rôzne spoločenské záujmy (domovú slobodu a nedotknuteľnosť majetku). Jednočinný súbeh trestných činov možno výnimočne vylúčiť aj v prípadoch tzv. faktickej konzumpcie. Ide o prípady, kedy porušenie alebo ohrozenie záujmu chráneného jedným ustanovením osobitnej časti Trestného zákona je v konkrétnom prípade len bezvýznamným prostriedkom alebo podradným vedľajším produktom hlavnej (závažnejšej) trestnej činnosti, porušujúcej alebo ohrozujúcej spoločenský záujem chránený iným ustanovením osobitnej časti Trestného zákona. Predpokladaný charakter (bezvýznamnosť, podradnosť) následku, ktorý je znakom trestného činu porušovania domovej slobody by musela byť posúdená pre konkrétny prípad, pričom pri pokračovacej trestnej činnosti spáchanej vlámaním do obydľia spravidla nepôjde o faktickú konzumpciu tohto trestného činu trestným činom krádeže.

Pokiaľ ide o kvalifikačnú duplicitu znaku vlámania, môže ku nej dôjsť v dvoch prípadoch:

- znak vlámania je zákonným znakom (znakom základnej skutkovej podstaty) pri trestnom čine krádeže (§ 212 ods. 2 písm. a) Tr. zák.) a zároveň je okolnosťou, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby pri trestnom čine porušovania domovej slobody (§ 194 ods. 2 písm. a) Tr. zák. - ako závažnejší spôsob konania),

- znak vlámania je okolnosťou, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby pri oboch jednočinne sa zbiehajúcich trestných činoch (§ 212 ods. 4 písm. b) Tr. zák. - ako závažnejší spôsob konania, rovnako § 194 ods. 1 písm. a) Tr. zák.).

V popísaných prípadoch sa uplatní jednak I. a II. právna veta, a jednak III. právna veta stanoviska trestnoprávneho kolégia 116 /2012, ako sú tieto vety citované a komentované vyššie. Predmetnú problematiku teda zásadne rieši dotknuté stanovisko trestnoprávneho kolégia.

Vzhľadom však na rozsah a rôznosť rozhodovania nižších súdov v riešených otázkach v záujme zjednotenia výkladovej a aplikačnej praxe súdov Slovenskej republiky bolo predmetné (aktuálne) stanovisko prijaté a z neho vyplýva:

1. Ak je spáchaný trestný čin krádeže vlámaním (§ 122 ods. 4 Tr. zák.) a zmocnením sa cudzej veci je spôsobená malá škoda, ide o naplnenie zákonných znakov trestného činu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b/ Tr. zák. Jednočinný súbeh s trestným činom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zák. je možný, je však vylúčená možnosť posúdenia predmetného skutku aj podľa odseku 2 písm. a/ tohto ustanovenia, lebo spáchanie činu vlámaním je už obsiahnuté v posúdení skutku (trestného činu) podľa ods. 4 písm. b/ § 212 Tr. zák. (uplatní sa pravidlo špeciality a zásada ne bis in idem).

2. Ak ide o prisvojenie si cudzej veci, čin je spáchaný vlámaním a páchatel' zmocnením sa cudzej veci nespôsobí ani malú škodu, ide o naplnenie zákonných znakov trestného činu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. Kvalifikácia skutku podľa § 212 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. je vylúčená, lebo znak vlámania (bez ktorého ju nemožno použiť) je už obsiahnutý v ods. 2 písm. a/ § 194 ods. 1 Tr. zák. (pravidlo špeciality a zásada ne bis in idem).

3. Ak ide vo vyššie uvedených súvislostiach o prekonanie prekážky, ktorej účelom je zabrániť vniknutiu, ktoré nie je možné kvalifikovať ako vlámanie, je potrebné použiť znak uvedený v § 194 ods. 2 písm. b) Tr. zák. a nie je možné použiť znak vlámania uvedený v § 212 ods. 2 písm. a) Tr. zák. (a teda ani túto právnu kvalifikáciu), alebo uvedený v § 212 ods. 4 písm. b) Tr. zák. (ako závažnejší spôsob konania). Kvalifikácia trestného činu krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. zák. v jednočinnom súbehu je potom závislá od výšky spôsobenej škody (musí ísť aspoň o malú škodu). O naposledy uvedenú situáciu prekonania prekážky, ktorej účelom je zabrániť vniknutiu, a to bez vlámania, teda bez použitia sily alebo ľsti, môže ísť napríklad pri preskočení alebo prezení plotu s ochrannou (nielen okrasnou) funkciou. Použitie sily pri vlámaní (§ 122 ods. 4 Tr. zák.) musí smerovať proti zabezpečovacej prekážke (jej fyzickej integrite), nejde o silu ako púhu fyzikálnu veličinu, ktorú ľudské telo vynakladá pri svojom pohybe (napríklad pri prezení plotu).“

a

Vydaný pokyn Generálneho prokurátora SR zo dňa 30.05.2016 sp. zn IV/1 Spr 8/16/1000 – 23, kde v záujme zabezpečenia jednotného postupu prokurátorov v trestnom konaní pri výklade a aplikácii skutkovej podstaty trestného činu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b) Trestného zákona a kvalifikačného znaku „vlámanie“ podľa § 122 ods. 4, § 138 písm. e) Trestného zákona a § 212 ods. 2 písm. a) Trestného zákona v súlade s § 10 ods. 2 zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov v znení :

„Ak si páchatel prisvojí cudziu vec tým, že sa jej zmocní, spôsobí tak najmenej malú škodu a spácha čin vlámaním, naplní zákonné znaky zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 Trestného zákona pri použití § 138 písm. e) Trestného zákona.

Takéto právne posúdenie skutku jeho podradením pod kvalifikovanú skutkovú podstatu trestného činu krádeže je v pomere špeciality k právnej kvalifikácii skutku ako prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a) Trestného zákona (základná skutková podstata trestného činu), ktorá sa použije len vtedy, ak páchatel krádežou vlámaním nespôsobí ani malú škodu (§ 125 ods. 1 Trestného zákona)“

Vyšetrovateľ Policajného zboru zabezpečil počas vyšetrovania výsluchy svedkov poškodených a boli vypracované znalecké posudky z odboru biológie a genetická analýza.

Preskúmaním kompletného spisového materiálu, zadokumentovaných dôkazov jednotlivo ako aj v ich vzájomnej súvislosti prokurátor dospel k záveru, že výsledky prípravného konania preukazujú síce, že skutok sa stal ale neposkytujú také relevantné procesne spôsobilé dôkazy, ktoré by odôvodňovali postup v zmysle postup podľa § 234 odsek 1 Trestného poriadku (podanie obžaloby) proti obvinenému Piotrovi Jarošínskému,. Na základe vykonaného dokazovania nebolo možné jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností preukázať, že krádeže spáchal obvinený. Nie je možné vykonať žiadne iné úkony, resp. zabezpečiť iné dôkazy, ktoré by preukazovali, že skutky spáchal obvinený.

Ku skutku 1:

Procesne spôsobilým usvedčujúcim dôkazom je výsledok znaleckého skúmania z odboru kriminalistickej techniky – biológia a genetická analýza, ktorým bolo zistené, že na mieste činu sa na stoličke nachádzajúcej na terase riadne

oploteného rodinného domu v obci XXXXX na ulici Pri Kockách nachádza slina, ktorá je zhodná z DNA profilom obvineného XXXXX. Slina nie je ľahko prenosným dôkazom ale vzhľadom k tomu, že vo vnútri vykradnutého rodinného domu sa žiadne stopy, ktoré by obvineného spájali s miestom trestného činu nenašli a neexistujú žiadne iné podporné dôkazy respektíve svedecké výpovede, ktoré by potvrdili, že sa obvinený na mieste činu nachádzal, nemožno vyvodiť záver, že sa obvineného skutku dopustil. Navyše trestný čin podľa § 194 je trestným činom úmyselným takže v prípade, že by sa obvinený rozhodol, že bude vypovedať a uviedol by, že sa stratil alebo mu do objektu vbehol pes a zvonil a nik mu neotváral tak šiel preňho a pozemok opustil nebolo by možné preukázať, že sa neoprávnene zdržoval v obydlí iného a už vôbec nie, že rodinný dom vykradol.

Ku skutku 2:

V tomto prípade je jediným procesne spôsobilým usvedčujúcim dôkazom výsledok znaleckého skúmania z odboru kriminalistickej techniky – biológia a genetická analýza, ktorým bolo zistené, že na ohorku cigarety, ktorý sa našiel na mieste činu, v blízkosti vykradnutého rodinného domu na príľahlom oplotenom pozemku nachádzajúceho sa v Limbachu na Rakovej ulici, sa nachádzajú biologické stopy – DNA, obvineného XXXXX čo preukazuje jeho manipuláciu s cigaretovým ohorkom, nie však jeho prítomnosť na mieste vlámania. Iné stopy kriminalistickí technici pri ohliadke miesta činu nezabezpečili respektíve zabezpečili také stopy, ktoré z hľadiska upotrebitelnosti nemohli byť podrobené znaleckému skúmaniu a vyvodu záverov, že sa obvinený na mieste činu nachádzal resp. že spáchal uvedený skutok. Tu je však potrebné uviesť, že cigaretový ohorok je prenosná stopa, pričom cigaretový ohorok nájdený na mieste činu priamo preukazuje len to, kto túto cigaretu fajčil či presnejšie, kto ju mal v ústach a tak na nej zanechal svoju biologickú stopu. V žiadnom prípade cigaretový ohorok nájdený na mieste činu a ani DNA obvineného, ktorú obsahoval nepreukazuje kedy a kde bola táto cigareta fajčená. Z uvedeného vyplýva, že cigaretový ohorok nájdený na mieste činu je možné považovať iba za nepriamy dôkaz, a to len za dôkaz pomerne vzdialený dokazovanej skutočnosti, nakoľko z tohto dôkazu nepochybne vyplýva iba to, že išlo o cigaretu, ktorú mal obvinený v ústach.

V súvislosti s trestným činom podľa § 194 odsek 1 Trestného zákona poukazuje prokurátor na svoje zdôvodnenie uvedené ku skutku 1. V prípade, žeby sa rozhodol prokurátor žalovať obvineného pre trestný čin stála by obžaloba na veľmi vratkých základoch, ktoré by mohol obžalovaný svojou výpoveďou na hlavnom pojednávaní vyvrátiť a iný zákonom uznaný dôkaz ako tvrdenie že sa na mieste činu nachádzal ako zaistená vyššie uvedená biologická stopa neexistuje.

Ku skutkom 1 a 2 :

Podľa § 2 odsek 10 Trestného poriadku orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili spravodlivé rozhodnutie.

Trestný poriadok v ustanovení § 119 ods. 2 Tr. por. rozoznáva pojmy „dôkaz“ a „dôkazný prostriedok“.

Dôkazný prostriedok je prostriedok využívaný orgánmi činnými v trestnom

konaní, stranami v konaní pred súdom a súdom pri poznávaní skutočnosti, ktorá je predmetom dôkazu. Dôkazom je potom priamy poznatok, ktorý bol získaný z dôkazného prostriedku pri dokazovaní (napríklad dôkazným prostriedkom je výsluch obvineného a dôkazom je obsah výpovede obvineného).

Podľa § 119 ods. 2 Tr. por. za dôkaz môže slúžiť všetko, čo môže prispieť na náležité objasnenie veci a čo sa získalo z dôkazných prostriedkov podľa Trestného poriadku alebo podľa osobitného zákona. Z uvedeného ustanovenia vyplýva, že podstatou dokazovania je jeho zákonnosť, nakoľko za dôkaz v trestnom konaní môže slúžiť len to čo sa získalo z dôkazných prostriedkov v zmysle Trestného poriadku, respektíve podľa osobitného zákona. Na strane druhej, predmetné ustanovenie neumožňuje vylúčiť uplatnenie žiadneho dôkazného prostriedku získaného v súlade so zákonom.

Z teórie trestného práva procesného možno dôkazy rozdeliť na priame a nepriame. Za priamy dôkaz sa považuje taký dôkaz, ktorý priamo potvrdzuje alebo vyvracia dokazovanú skutočnosť (napríklad výpoveď svedka, ktorý priamo pozoroval udalosť, o ktorej vypovedá). Za nepriamy dôkaz (tzv. indíciu) sa považuje taký dôkaz, ktorý poukazuje na inú skutočnosť, teda nie priamo na tú, ktorá je predmetom dôkazu, ale z tejto skutočnosti si môže orgán činný v trestnom konaní alebo súd urobiť záver o existencii alebo neexistencii dokazovanej skutočnosti. Nepriame dôkazy pritom pôsobia ako podporné dôkazy vo vzťahu k priamym dôkazom

Nepriamy dôkaz však nestačí k preukázaniu dokazovanej skutočnosti. K tomu by muselo byť k dispozícii viacero nepriamych dôkazov, nakoľko nepriamy dôkaz má svoju hodnotu len v spojení s inými dôkazmi. Z ustálenej judikatúry, možno vyvodíť, že nepriame dôkazy na preukázanie viny obvineného musia tvoriť vo svojom súhrne logickú, ničím nenarušenú a uzatvorenú sústavu vzájomne sa dopĺňajúcich a na seba navzájom závislých nepriamych dôkazov, ktoré vcelku zhodne a spoľahlivo dokazujú určitú skutočnosť a ktoré sú v takom príčinnom vzťahu k dokazovanej skutočnosti, že z nich je možné vyvodíť len jeden jediný záver a súčasne vylúčiť možnosť iného záveru (R 38/1968 – IV, R 38/1970 – I.). Nepriame dôkazy vedúce k dôvodnému podozreniu voči obžalovanému, ktoré však nevyklúčujú reálnu možnosť, že páchatelom trestného činu mohla byť aj iná osoba, nie sú dostatočným podkladom pre uznanie viny obžalovaného (R 38/1970 – I.).

V súvislosti s vyššie uvedeným možno konštatovať, že nebolo produkovaných dostatok zákonných procesných dôkazov na základe, ktorých by bolo možné vyhlásiť vinu obvineného zo spáchaných skutkov a pretože výrok o vine zo spáchania trestného činu nie je možné založiť len na indíciách, domnienkach, či pravdepodobných skutkových záveroch alebo len na skutočnosti, že nemožno vylúčiť, že skutok spáchal obvinený, a je potrebné zastaviť trestné stíhanie proti obvinenému XXXXX v zmysle § 215 odsek 1 písmeno c) Trestného poriadku.

Na záver možno uviesť, že výrok o vine musí byť založený na skutkovom stave, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a ktorý nepochybne vyplýva z vykonaných dôkazov a je opätovne potrebné poukázať na ustanovenie § 234 ods. 1 Trestného poriadku, z ktorého vyplýva, že ak výsledky vyšetrovania alebo skráteného vyšetrovania dostatočne odôvodňujú postavenie obvineného pred súd, prokurátor podá obžalobu príslušnému súdu, pripojí k nej spisy, ich prílohy a dôkazné predmety. Pre podanie obžaloby by malo byť ozrejmené, že sa stal skutok, tento je trestným činom a spáchal ho práve obvinený.

Ak však neboli všetky tieto obligatórne skutočnosti v dostatočnom rozsahu a kvalite objasnené a v rámci ďalšieho konania pred súdom nebude možné ani v budúcnosti rozumne očakávať doplnenie dôkazov a tým aj zmenu dôkaznej situácie, nemožno

podať obžalobu, ktorá je v konaní pred súdom odsúdená na neúspech.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať orgánu, ktorý rozhodnutie vydal, do troch dní od oznámenia uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok. (§ 185 a nasl. Tr. por.)

Mgr. Martina Sofia Svitnič
prokurátorka